

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ

EÖTVÖS KÁROLY

főmunkatárs.

szépirodalmi főmunkatárs.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
KÉZIRATOK ÉS KÜLDÖNK VISSZA.
CSAK BEJÁRÓK ÉS LEVELEK FOGADUNK!

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Védőpostán v. helyben házhoz hordva.
Folyóirat... 40 kor. / Éves... 10 kor.
Külföldre... 10 kor. / Egy hó... 3 kor. 60 fill.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
24 hó ára: 3 hó... 12 korona.
Franciaország, Svájc, Románia és Szerbia.
Magyarországon, Bulgáriában, és a postaszolgálatokhoz tartozó országokban... 10 korona.
Egy szám ára 12 fillér.

KIADÓHIVATAL.
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
BUDAPESTI NYELVTANULÁSI ÉS NYELVTELEPESZÉSI TÁRSASÁG.
KÖZLEMÉNYKÖZLŐSÉG: John P. Jones & Co. 11. Deák tér.
Londonban főszerkesztők: T. J. Jones & Co. 11. Deák tér.
Franciaországban: M. J. Jones & Co. 11. Deák tér.
Szerbiában: M. J. Jones & Co. 11. Deák tér.
Egyéb országokban: M. J. Jones & Co. 11. Deák tér.

Ma számunk főbb közleményei:
Vasárnap: Meghívott kiadvány.
Mérnyiet a házszabály ellen.
Mégakadályozott csiny.
A függetlenségi pártból.
Országgyűlés.
Világosbátor? (Anglia Országgyűlése ellen).
Politika az esztendőben.
A politika ünnepe.
A pénz hőbortása.
Ragy órák az országban a főpostán.
A kései fohászkodás (Románia és Népszabadság).
Mégakadályozott a település.
A szövetkezeti törvénytervezetről.
Bacsi versenyek.
Tárca: Francziska grófnő.
Regény: Sinaí báró családja. Irta: G. y. p.

Meghívott kiadvány.

A képviselőház elnöki székéből ma kinyult egy kéz, hogy a parlament jogából letörjön egy darabot. A kézre ráütöttek, mire az visszahúzódott. Itt pont lehetne tenni, ha nem tudnók, hogy ennek a kéznek a tulajdonosa még ott ül a fauteuilben és hogy annak a villamos áramnak a batriája, amely ezt a kezét ragadozóra kilökte: ez a batriája még a helyén van s éppen mostanában mestereknek azon, hogy a folszerelését tökéletesítsék. De, mert tudjuk ezeket a dolgokat, beszélni kell róluk; lehetőleg hangosan, hogy az ellenzék rezzenjen föl abból a közönbűségéből, a melyet a Tisza-indítvány indoklásán elhatalmasította. A képviselőházban történetekből tisztán látható, hogy a kormány át van látva a házszabály-revizio gondolatával; ez egyetlen legneutrálsabbnak látszó cselekedete mögött is. És, hogy a házszabályok módosításához nem a törvényesség országgyűlési akar eljutni; ebből a szándékból illetel Percezel Dezsó elnök ur szolgálatát. Pillanatig se higgye senki, hogy Percezel Dezsó ur a saját szakállára tette azt, amit tett. A részleteket nem tudhatjuk, de hogy Tisza István ur elküldte szótát meg az ő szájában, kétségen kívül álló. Hiszen ha szimpla tévedésről, elsőszó-lásról, vagy a házszabályok helytelen magyarozatáról lett volna szó — a mi már többször megesselt Percezel Dezsó urral és mindannyiszor néhány felvilágosító szó után egy legyintéssel a rendes kerékvágásba terelődött minden — miért ragaszkodott olyan görcsösen ehhez a tévedéshez, vagy elsőszó-lásához Percezel Dezsó ur és később Tisza István ur is? Miért ragaszkodtak különösen

akkor, a mikor már az ellenzék szónokai napnál világosabban behizonyították, hogy igenis az elnök a képviselőház egyik jogának konfiskálását proponálta? Miért akarta a miniszterelnök szavazásra öcs többségével nyomban szankcionáltatni ezt a konfiskálást? Miért csalogatták be az ellenzék vezetőit az elnöki székébe, a mikor már látták, hogy a zárt ülés réme kibontotta szárnyait? Miért próbálták megpuhítani az ellenzék fejét háromnegyed órán keresztül? És miért húzták be a körmeiket, a mikor észrevették, hogy a puhítás kudarcra jutott? Miért? Egy elsőszó-lás, egy nyelvhiba, egy téves interpretáció miatt? Ezt ugyan nem hiszi el senki fia.

Világos, hogy ma támadást intéztek a házszabályokon keresztül a képviselőház egyik eléggé sarkalatos joga ellen. Váratlanul, incidetáliter, leshöl történt ez a támadás s ha az ellenzék iziben föl nem fogja, ma már terjedelmes rés fátogana a házszabályokon. Azt akarták Tisza István urék, hogy a képviselőház vitakozási szabadságát kihasítsanak egy részt. Ne legyen meg a Háznak az a joga, hogy valamely törvényjavaslatot részleteiben is megvitathasson; ne nyújthasson be módosításokat, pótlásokat, toldásokat. Csak egyszer szavazhat s ezzel az egyetlen szavazattal eldönti a törvény sorsát. Tiszta sor, hogy Tisza István urék nem atól féltek, hogy a benyújtott módosítások valamelyiket elfogadja a Ház. Hiszen ott van a többség, a mindent legulottinó többség; mit nem szavazna az meg? Mi nem vetne az el? Ma Kossuth Ferencz a törvényesség szóciska póllását követelte a javaslatban előforduló „Ausztria-Magyarország” kifejezésben; és a többség ezt az indítványt is brutálisan félrugta. Kell-e tehát Tisza István urnak attól félnie, hogy ebben a többségben valahogy valamiképpen valamikor egyszerre csak megszólal a kisbőr? E miatt nem kellett aggodnia és nem is aggodott. O pusztán a Ház, helyesebben az ellenzék vitakozási szabadságát akarta béklyóba verni. Az olasz ideiglenes szerződést választotta ki erre a célra, számított arra, ha esetleg a gyanyu kinyitja a szemét, azzal fogja azt ismét lezárni, hogy ez nem olyan,

mint más törvényjavaslat s ha az urak mégis lamentálnak, akkor Közép-Európa szánalmas mosolyának bágyadt sugarai fognak önkökre esni. A házszabályok fölé nem érhető rendelkezései, a szokás, a gyakorlat: számíthat-e ilyesmi méltatlanságra, amikor arról van szó, hogy a jogkonfiskálás terén az első lépés megté- tessék? A miniszterelnök ur tehát idegesen sürgette a szavazó-masina megindítását és elképedt, a mikor látta, hogy az elnök leszáll az elnöki emelvényről. Persze az elnök már látta, hogy az ellenzék csatárendbe sorakozik s ha vissza nem húzódik, a védőművek megépítése megkezdődik az egész vonalon. Tisza István ur is meggyőződött arról később s éppen azért egy kongó frázist maga előtt tolvá, meghátrált.

Mindebből két tanulságot vonhat le az ellenzék. Az egyik az, hogy Tisza István urtól politikai tisztességet többé nem remélhet. Nincs kilátás már arra, hogy ez az ur meggondolva a vesztézetni készülő javak értékét, visszahajtsa a legutolsó becsületet terére. Megy a botorságtól kijelölt irányban, hajtvá a hatalomvágy indulatától. El kell készülnie, hogy az eddig elkövetelt törvénytelenségek és a mai nap eseményei is csak halavány introdukciói olyan korszaknak, a melyben az alkotmányt, a törvényt, a nemzet anyagi és erkölcsi vagyonát idegen politika idegen céljaira fogják föloldozni. A másik tanulság pedig az, a melyet az ellenzéknek a maga megválasztására vonatkozólag kell följegyeznie. Ez annál könnyebben megtörténhet, mert ma a kétség utolsó foszálányai is megsemmisültek. Habozásnak, vagy várakozásnak tehát helye nem lehet. A kormány mai kislelete szabatosan megjelöl az ellenzék kötelességét, a melynek legesleges sorban a részenlevésben kell megnyilvánulnia. Szempillanatra sem szabad ellenőrzés nélkül hagynia a küzdőteret és a kormány minden tettének a rejtekeit alaposan át kell kutatnia. Ugyanez áll a Ház elnök-ségére is, a mely sajnos nem az a független testület, a melynek lemie kellene. Az előjelek után menve azt kell fölteleznünk, hogy éppen erről a magas helyről készülnek lecsapni a törvényhozás jogaira. Az

ütést máshonnan irányozták ugyan, az ütés erejét és méretét is máshol számítják ki, de mégis az elnöki pulpitus az a fizikai terep, ahonnan a ragadozás kiindul. Az ellenzéknek tehát minütöszen pontossággal meg kell vizsgálnia minden elnöki intézkedést, bele kell néznie minden elnöki onuncziáció ránczaiba, ahogy azt nagyon helyesen megeselekedte. Ezeket a feladatokat még akkor is mindenekelőtt kell szem előtt tartatnia, ha a képviselőház munkája a normális keretekben mozog. Ennél-fogva nem csupán akkor, amikor már a házszabály-módosítás körül az erőszak de facto megkezdődik; mert bizonyosra lehet venni, hogy Tisza István ur a nyitl erőszakra csak akkor fog átlépni, amikor már néhány orvtámadást visszaverték. Az ellenzéknek mindaddig, amíg Tisza István ur ki nem jőzanodik, vagy vissza nem vonul a magánéletbe; állandóan hadi-készületben kell lennie. Ere kötelezi a nemzetől kapott megbízása. És ha Tisza István ur az ellenzék valamelyik hanyagsága vagy óvatosság-hánya miatt diadalmaskodnék, az ellenzék lelkiismeretét megbecsülhatatlan bűn terhelné.

Mérnyiet a házszabály ellen.

A házszabály-revizio szelleme ma váratlanul tetet ütött. Percezel Dezsó egyszerűen át akarta ugrani — Tisza kedve szerint — a módosítás „formaságát” és minden kerülést nélkül meghonosítani igyekezett a német Cardoff-féle en block megszavazási rendszert. A függetlenségi és 48-as párt azonban résen állott és a többi ellenzék pártok támogatásával visszaverte az alaptomos támadást, a melyről lapunk más helyen fejtet ki nézeteket.

Mégakadályozott csiny.

Tünet ugyan, hogy Percezel Dezsó az olasz hereskedelmi provizórium becsikelyezését szülő törvényjavaslat egyetlen — meghebetoson hosszú — szakaszát tegnap ugy becsütötte a részletes tárgyalás alá, hogy annak csak a bevezető bekezdését olvastatva föl, ma pedig a vita lefejeztével az egész szakaszt akarta szavazás alá bocsátani. Az ellenzék tiltakozott ez ellen és azt vitatta, hogy a többi szakaszhoz még hozzá lehet szólni és módosításokat benyújtani. Percezel elnök és Tisza miniszterelnök ellenzékő nézetben voltak. Nagy

víta keletkezett, melyben az ellenzék összes vezetői résztvettek. A vita heves és mozgalmas volt és végtelennek ítélték. Különösen méltó felhaborodással fogadták gróf Tiszának azt a megjegyzését, hogy „szánalmas mosoly” kelt, ha itt egy módosítást akarnak indítványozni, melyeket a kormány és többsége ugy sem fogadhat el. Rögön meg is kezdte a függetlenségi párt on a zúrt ütést körüv alárást, hogy a miniszterelnök ezt a lekicsinyölő kijelentését kellő bírálat alá vegyék. A mikor Percezel észrevette, hogy az ellenzék nem akar beletnyugodni a Ház jogának elköszabásába, sőt retorzióval kíván élni, megköhkönt és egyszerűen felhúsgesztelte az ülést.

Tiszát nagyon kellemetlenül érintette hűségese fegyvertársának ez a váratlan visszavetése és ugyancsak gyilkos pillantást vetett az elnöki szék felé. Percezel azonban lesett az emelvényről és szobájába vonult, a honnan csakhamar sáfátok száguldoztak a Ház minden részére. Kossuth Ferencz, gróf Apponyi Albert, Szederkényi Nándor, Rakovszky István, Polányi Géza, meg azán Tisza István és Hieronymi Károly keresték a hírvivők és konferenciára hívták őket az elnöki székbe.

A függetlenségi pártból.

A függetlenségi 48-as pártkörben ma este is meg a megakadályozott Percezel-Tisza-féle jogfosztás volt a vitakozás főtárgya. A párt tagjai a házszabályok erőszakos fölrnyagározását és megváltoztatását látták ebben a kiscirtoiban, a melynek csak az lehet a következménye, hogy a párt eszentul még fokozottabb mértékben fogja a kormány és az elnökéség eljárását ellenőrizni és esetleges törvénytelenségeit meggátolni.

A nemzeti párt.

A nemzeti párt tagjai ma este csaknem teljes számban gyűltek össze körhelyiségükben és fezzetlen megbeszélés keretében beható eszme-

Az Egyetértés tárcaja.

Francziska grófnő.

— **Az Egyetértés eredeti tárcaja.** —
Aki arcát nem is látta, aki szavát nem is hallotta, mégis tudja és tudni fogja a késői nemzedék is, hogy Francziska grófnő a női eszmény mintaképe volt. Sokan kérdezhetik ezt, akik nem látták, nem ismerték és szemeknek fényét sugárzni nem látták. Főlöleges kérdés. Eszménye lehet a nőnek olyan is, aki a nemzet nagy harczáiban részt nem vett, mert sorsa más irányt jelöl számára. Francziska grófnő, azért tartom női eszménynek, mert egy igazi férfiú lelkét betölteni képes volt. Hogy a harmóniát, a mely olyan férfiúban van meg, aki nem „hangszor” a sors újrain, oly hangot adni, milyent billeget, teljesség, tökéletesség tette, azt fen tartotta, eltele végéig ápolta.

Akárhogyan alakulnak ki a női ideálokról a vélemények, bölcsnek, tudóskok bármennyire vitakoznak az eszmények föltételeiről, az, a ni a női kiváló és nagyjelentőségű nővé teszi, mégis lelki és szívbéli tulajdonságai-ban foglaltatik. Modern és régi regények rendszeren ott végződnék, amikor a hős oltár-

hoz vezető szíve választottját. Pedig az életre-génye rendszeren azután kezdődik. Bizonyára millió és millió jó hitves és anya van ezen a világon. Siralom völgyévé is válhat ez a föld-golyó, ha nem így volna. És mégis: a sok milliónyi tömegből mégis kiválik egy-egy, a ki a hitvesi tulajdonságokat ragyogóbban, fénylőbben képviseli, mint a többi. Mert — ha ellentmondónak látszik is — szelíd-ségben, nőiességében több az erő, mint mások-ban. S minden erőny, amely a nőnek ad-tott, erkölcsiének összes tüneményei a körül csoportosulnak, hogy házában és házasság-ban milyen összhangot tud teremteni. Az el-dés, amelyet ezen a földön a nő kifejez és képvisel, abban csoportosodik össze, ho-gyan tud egy igazi férfit boldogítani.

Az a temetés, mely Krasznahorkán vég-bement, a késő nemzedék előtt is tanuságot tesz arról, hogy a krasznahorkai mauzoleum-ban, az Andrássyak ősi fészékéhez közel lévő erdő szélén épített műemlék közepén egy nagyon kiváló nő aluszta örök álmát. Nem a temetés külsőségeiről akarok szólni. Nem a koporsó szépségéről, a mauzoleum drága-ságáról, a felvonult tömeg gyászáról. Ezek sors csapásait elviselhetővé tenni, a maga boldogságának egy részét sorsüldözöttek-kel megosztani, ez volt Andrássy Dénesék-nék egyike erőnye. Adott két kézzel a szűkalkódóknak, amíg felesége élt. Adott azóta is, hogy meghalt. A főlölegest, a melylyel egy kegyes sors őt elárasztotta, megosztotta azokkal, akiknek nem jut a szükségere. Így gyászol egy Andrássy Dé-nek, méltóan egy Francziska grófnő emlé-kéhez és méltóan a maga lelke nemességé-bez. A gyász mély tartalma azon a temeté-sen, a temetés előtt megfelelt a foglat-nak. A milyen nagy összhang volt Andrássy Dénes házassága Francziska grófnővel, oly összhangban volt a grandiozus temetés for-mája, külsősége annak tartalmával.

vándorlásában: teljesen és tökéletesen boldogított egy férfit.

Temetés is van sok fényes; ragyogó gyászpompát ki lehet fejteni, de hideg marad az egész gyászpompá, ha a szív nem ragyozol. Az a gyászmenet, a mely Rozsnyótól a krasznahorkai erdő széléig, a mauzoleum ajtajáig végigvitt, éppen azért volt megindító, szívetűző s emlékezől azért fog-nak késő nemzedékek is beszélni, mert érezte mindenki, hogy ott nagy szív gyászolt. Ez volt a tartalma a nagyszabású gyászszertartásnak. Ez adott lelket, jelentő-séget, igazi és mély gondolatot a gyász-pompának. Ez melegeitette a szívetet és átáttala könnyekkel azoknak az arczát is, a kiket a vérség köteléke nem kapcsolt a halottaiban nyugvó nőhöz.

A nő, aki ott pihen, emlékéit meleg és eleven emberi szívből irta be. A legszebb és legmeghatóbb emlék, melyet nőnek állíthat-tak. S hogy hű maradjon hozzá, gróf Andrássy Dénes, két év óta tartó özvegységében, folytatta azt, amit Francziska grófnővel az életben gyakorolt: jót tett. A szenvedést enyhíteti, könyeket letörölni, a sors csapásait elviselhetővé tenni, a maga boldogságának egy részét sorsüldözöttek-kel megosztani, ez volt Andrássy Dénesék-nék egyike erőnye. Adott két kézzel a szűkalkódóknak, amíg felesége élt. Adott azóta is, hogy meghalt. A főlölegest, a melylyel egy kegyes sors őt elárasztotta, megosztotta azokkal, akiknek nem jut a szükségere. Így gyászol egy Andrássy Dé-nek, méltóan egy Francziska grófnő emlé-kéhez és méltóan a maga lelke nemességé-bez. A gyász mély tartalma azon a temeté-sen, a temetés előtt megfelelt a foglat-nak. A milyen nagy összhang volt Andrássy Dénes házassága Francziska grófnővel, oly összhangban volt a grandiozus temetés for-mája, külsősége annak tartalmával.

Igy vált ez a temetés egyik jelentős eseményé ebben a mi ilyen megragadó és megindító eseményekben szegény korszakunkban. És a gyászpompá mely jelentősége tette azt, hogy összesereglettek a népek, gazdagok, szegények egyformán. Az emberiség géniusza vezette oda a népeket s a könyök, amelyek Francziska grófnő koporsójára hullottak, kifejezték azt, hogy a valamennyiünket öröz géniusz együtt gyászolt a gyászolónak.

De egyszerűsége sok időre szóló emlék marad az is, hogy micsoda olthatatlan, a halál által sem csökkenő hálát ébreszt és tart fűn egy ilyen erényekben gazdag nő egy igazi férfit szívében. Nem abból a körül való volt Francziska grófnő, mie-őt Andrássy Dénes gróf felesége volt, mint a milyből Andrássy Dénes származott. Egy zongoratanár leánya volt. A szívek találkoztak és ime bebizonyult, hogy Francziska grófnő a gróf koronát, a melylyel a férje a feleség homlokát ékesítette, oly ragyogóvá tette, a milyen ragyogó ő maga volt az asszonyok között. És attól fogva, hogy szívek találkoztak, a fejnek ki volt jelölve az utja. Boldogá tenni egy asszonyt, a ki méltó volt hozzá és boldogá tenni azokat, a kikről a sors megfélekedett gondoskodni. Ősz hajjal állt a koporsó előtt, a mely életének boldogságot takarta. De szíve, mely szerelemmel és hálával volt tele, ifjú maradt. Az ifjú tisz és érzés hatalma volt az, amely arra késztette, hogy feleségének oly nyugvóhelyet adjon, mely századokon át emlékeztesse az emberiséget, hogy ott pihen a legnagyobb női erények egyike s mindenki meghatva nézze a mauzoleum márvány-faragványait és nagy műkincseit.

De emlékezteti a világot arra is, hogy meg sem mulandó minden a földön. Az igazi hitvesi hűség és szerelem a simál sem ér véget, aminthogy az igazi nagy-

Sinaí báró családja

— **REGÉNY.** —
Irta: G. Y. P.

A vicomte magához tért nagy csodálkozás-ból. Egykedvűen felelt:
— Nagyon szép asszony!
— Igen, hiszen erről már személyesen is meggyőződtem!... De amit még nagyon szeretnék tudni, hogy milyen fajtahoz tartozik ez a család, mert hiszen igazi család az asszony.
Chagny szárazon felelt:
— A tisztességes asszonyok fajtájához tartozik.
— Ugy... ez igazán meglep.
— Mert lepi meg ez?... kérdezte Paul, aki Sinaít a legszívesebben elvélte volna.
— Mert előkelő és szinte földöntúli szépsége mellett először is nagyon érzelmei-kellett.
— És amin' észrevette, hogy Chagny ez ellen tiltakozni akar, még hozzátette:
— Talán családomban?... Nagyon is lehetséges!... Ami az asszonyokot illeti, nem mondhatnám, hogy nagyon ravasz len-nék.
— Most a vicomte kérdezte Sinaítól:
— Ön azt mondta „először”, — volt tehát még „másodszor” is.
— Volt.
— Nagyon szeretném tudni ezt a „má-sodszort”.
— Istenem, — én ezt tulajdonképpen csak egy a legelőbbé mondtam... minden értelemben és ok nélkül való meggyanúsítás... de azért nem akartam őt megsértetni... és egy látom, hogy ön Guérande asszonyt sokkal közelebből ismeri, amint azt gondol-hattam volna.
— Ez a megjegyzés, amelyet a báró minden ravaszság nélkül vetett oda, futó pirt csalt Chagny arcára. És nyugtalanul válaszolta:
— Tényleg nagyon jó barátságban élek

Világháború?

— Anglia Oroszország ellen. —

Angliában a politikai feszültség a mai nappal rendkívül fokozott. Az orosz kormány még mindig nem felelt az angolok ultimátumszerű jegyzékére és a halogatás miatt az angol közvélemény elkeseredése a tetőpontra hágott.

Az orosz hajóhad az idő alatt elérkezett a Vigóba, a hol ki akarta egészíteni székfoglalását. A német szeszállító hajók már várják is ott, azonban a spanyol kormány — valószínűleg angol nyomásnak engedve — megtiltotta Roszdesztszenszinek a spanyol vizeken a székfoglalását.

Londonban holnap a kabinet tagjai minisztertanácsot tartanak, amelyen előreláthatólag dönteni fognak a béke vagy háború fölött.

A mandzsuriai harcoktól eseményei teljesen másodrendű helyre szorultak. Pedig ott is igen érdekesen fejlődnek a dolgok.

Mai távirataink a következőket jelentik:

Anglia harcra készül.

London, okt. 27.

A mai napnak meg kell hoznia a végleges döntést abban a végtelenül komoly konfliktusban, amely a balti flotta végzetes erőszakossága miatt Oroszország és Anglia között támadt.

E körül a követelés körül fog minden, mert orosz részről már megígérték egy a becsúsztatást, valamint a kártérítést. De az angol kormány elkövette, hogy minden áron ragaszkodjék ahhoz a követeléshez is, hogy abnós tiszt méltó büntetésben részesüljön.

A legközelebbi napokban nem kereszsebb, mint huszonnégy hajóösszeállítás állhatna fel ellene. Nem beszélve a számtalan egyéb hajóról, amely az aránytalanságot még feltűnőbbé teszi.

Abban az esetben, ha a helyzet esakolyan oly komolyra válna, hogy az angol hajóhadak kénytelenek volna a balti flottát megállítani és Oroszországba való visszatérésre kényszeríteni, úgy az a feladat legelső sorban az ugynevezett home-fleetre (az angol vizeken levő hajóhadra) fog hárulni.

Ha az angol kormány már most szükségesnek tartja a fegyveres konfliktusra vonatkozó adatokat közölni, úgy ennek okát abban kell keresni, hogy a Vigóból Pétervárra érkezett táviratok egyáltalában nem megbízhatók.

Az Amadali szállító hajó, amely a hajóhad előtt vitorlázott, szombaton éjjel egyszerre azon vette magát észre, hogy orosz torpedóhajó által van körülvéve és ezért segítségért kért.

Az Amadali szállító hajó, amely a hajóhad előtt vitorlázott, szombaton éjjel egyszerre azon vette magát észre, hogy orosz torpedóhajó által van körülvéve és ezért segítségért kért.

Változások látszik, hogy az orosz admirális jelentése is ilyen alapon mozog s hogy Pétervárot még a legelsőbb körülményben is hajlandók ennek az előadásnak hitelt adni.

A titokzatos jelentés.

London, okt. 27.

A Daily Express pétervári tudósítója állítólag föltűnően megbízható forrásból azt jelenti, hogy a balti flotta admirálisának jelentése már megérkezett, de a hivatalos körök titkolóznak és azt hiszik, hogy a kormány még mindig nem kapta meg Roszdesztszenszki admirális jelentését.

A háború küszöbén.

London, okt. 27.

A Daily Mail jelenti a következőket: A helyzet végtelenül komoly lett. Az angol nemzet a háború küszöbén áll. A válság csúcspontját érte el azzal, hogy az orosz kormány vonakodik a bűnös tisztet megpenyíteni és a jövőre néve garancziákat nyújtani.

nem enged és hír szerint arról értesítette az orosz kormányt, hogy ma, csütörtök délután föltűnően elvárja, hogy a többi angol követeléshez is hozzá fog járulni.

Készülődés Gibraltárban.

Gibraltár, okt. 27.

A Wiktorios, Illustros és Majestic csatahajók, továbbá a Lancaster, Theosus, és Endymion csirkáló parancsot kaptak, hogy pénteken reggel útnak induljanak.

London, okt. 27.

A Reuter-ügynökség jelenti Gibraltárból mai kelte:

A csatahajóhad itt szemet vett föl s kiegészítette készletét és lövészereit. Minden pillanatban kész tengerre indulni.

Fiuméből mozgósított angol hajók.

London, okt. 27.

A tegnap reggel ide érkezett angol flotta parancsnoka ma délután parancsot kapott, hogy sürgősen hagyja el a fumi kikötőt és Gibraltárban csatlakozzon a flottához.

A merénylő flotta Vigóban.

Paris, okt. 27.

A Haras-ügynökség jelenti Vigóból: A kikötőparancsnok a tengerügyi hajóra ment, hogy kijelentse, hogy a kormány megtámasztja az orosz hajóknak a kikötőben való kikötőjéért.

Madrid, okt. 27.

A tengerészeti miniszter a külügyminiszterrel együtt megvizsgálja a Vigó kikötőjében lévő két megrongált orosz vérszélhajót.

Hogy történt a hulli támadás?

Páris, okt. 27.

A Haras-ügynökség jelenti Madridból: Roszdesztszenszki tengerügy az a nyilatkozatot tette, hogy északi-tengeri esemény eikerülhetetlen volt.

Berlin, okt. 27.

Vigóból jelenti a Lokalanzeigernek: Orosz tisztek beszélik, hogy midőn az orosz hajóhad sűrű ködben két hadosztaflóra feloszlva haladt, egyszerre a két hadosztafló között két torpedóhajó veteközött.

Madrid, okt. 27.

A Correspondencia egy Vigó távirata szerint az orosz tisztek az északi-tengeri eseményt a következőképpen magyarázzák: Azt állítják, hogy az orosz hajóhad a halászhajók sorában két torpedónaszádóval haladt.

A Sakó partján csatáznak.

Pétervár, okt. 27.

Az orosz táviratügynökség Kijív tudósítója jelenti Mukdenből mai kelte: Tegnap este 10 órákor Mukdenből délre ütközlet kezdődött.

London, okt. 27.

A Reuter-ügynökségnek a nyugati orosz hadseregrel levő tudósítója jelenti Pétervártól:

Az orosz és a japán előőrsek 6-800 méternyire állnak egymással szemben. Az orosz türsérgeség szemben elsáncosuló japánok utolsó támadását várják.

A csár remél.

Pétervár, okt. 27.

A hivatalos lap ma Mikós csárának két rendeletét közli. Az első leirat tartalma, amelyen a csár Alexejev helytartót sürgős kérésére a kelet-ázsiai csapatok főparancsnokául állásföltöltemen megvezetik az Alcejev helytartónak 24-én kiadott napirendjevel.

Port Artur lápokban.

London, okt. 27.

A Daily Telegraph-nak azt táviratozták Sanghajból, hogy Port Artur 25-én egész nap fűgban állott. A Times-nak azt jelentik Tokióból, hogy egy idegen tudósító Port Arturból 17-ről keit jelentése szerint a helyőrség küzetméből fog az energia. Ezért azt hiszik, hogy közeledik az erősségnek vége.

Orosz katonaszökevények.

Berlin, okt. 27.

Az orosz határról érkezett jelentések szerint a városi katonai kerületben elrendelt mozgósítás valószínűleg pánikot okozott a lakosság körében.

Ama t. olvasóinkat, a kiknek lejár, kérjük, hogy a megrendelést meidőbb megújítani szivesek legyenek, nehogy a lap küldése tennakadást szenvedjen.

Politika az egyházban.

— A református konvent ülése. —

(p. 1.) Ma kezdte meg a reformátusok konventje rendkívüli ülését, mit abból a célból hívtak össze, hogy a november tizedikén összeülő zsinat előmunkálatait véglegesen befejezzék.

Báró Banffy előjára nagy konsternációt idézett elő a hű manesli-táborban. Hegedűs Sándor, aki mindig előjár ott, hol a sötéttség lovagiál haladnak, valószínűleg elszápadt arra a gondolatra, hogy Banffy most elárul egy olyan titkot, a mit a kormány csak bizalmasan közölt a protestáns egyházak vezetőivel.

Hegedűs Sándort és társait azonban távolról sem nyugtatta meg a báró Banffy kijelentése, hanem ennek megfogása után is erősödtek a mellett, hogy a leiratot nyilvánosan ülésben nem olvassák föl.

Konvent ülése délután 10 órakor kezdődött. Konvent ülése után Banffy Dezső megnyitja az ülést. Sass Béla megemlékezik néhai Herly István levegyűjtésügyi egyházmegyei gondnok haláláról.

Jelentések és felterjesztések.

Sass Béla az elnökség nevében jelentést tesz a birtok és földművelésügyi székados alapja javára kiadott adományokról. Összegegyütt 9345 kor. és 33 fill., mely rendelkezési helyére küldetett.

Sass Béla felolvassa Fejes István előterjesztését az énekgyűjti bizottság nevében, melyben a jelentés bemutatására a dunamenti egyházkerület közelede miatt halasztást kér.

Dóczy Imre jelentést tesz az egyetemes tanügyi bizottság ügymunkájáról. A képmes, gyónki, hajdúszökevényi, hadudományi, kassai, földművelésügyi, keszteméni, kőszegi, kunszentmiklósi, mórvasvári helyi, nagykovácsi, szarvasi, székelyudvarhelyi, karacsony, mezőúri, gemenai, pótállásügyviteli tudományos székadosok.

Kenyessy Béla felolvassa a zsinatalköszölt adóügyi bizottság jelését az adóügyi reformról s bertejesíti az 1903. decemberi konventen elrendelt adatgyűjtésre behozott adatokat. A konvent elrendelt az adatok hinyomatát át, a zsinat elé terjesztést, kimondást, hogy az adóügyi reform a zsinaton szökevényi kérdések sorában első helyen kerüljön tárgyalásra.

